

एवमुक्त्वा महानादं मुक्त्वा मेघशेतोपमं । गदा मुमोच वेगेन सघण्टं । वज्रकण्टका
 तथा ललाटेऽभिहतः प्रद्युम्नो गदया नृप । उद्धमन्नुधिरं भूरि मुमोह यदुपुङ्गवः ।
 तं दृष्ट्वा भगवान् कृष्णः पाञ्चजन्यं जलोद्धृतं । दध्वावाश्यासनेकरं पुनस्तस्य रिपुनाशनः ।
 तं पाञ्चजन्यशब्देन प्रत्याश्वस्तं महाबलं । दृष्ट्वा प्रमुदिता लोका विशेषेणैन्द्रकेशवौ ।
 तस्य चक्रं करे यातं कृष्णशब्देन भारत । चुरनेमिसहस्रारं दैत्यसङ्कुलान्तकं ।
 तं मुमोचीच्युतस्तुतः शत्रुनाशाय भारत । नमस्त्वैवा सुरेन्द्राय नमस्त्वैवा महात्मने ।
 वज्रनाभस्य तत्कायादुचकत्तं शिरस्तदा । नारायणस्ततोन्मुक्तं दैत्यानामनुपश्यतां ।
 गदः सुनाभमवधीद्यतमानं रणोजिरे । हर्म्यष्टष्ठे जिघांसन्तं रणदृप्तं भयानकं ।
 शाम्बः समरमध्यस्थानसुरानरिमर्दनः । निनाय निशितैर्वाणैः प्रेताधिपपरिग्रहं ।
 निकुम्भस्तु हते वीरे वज्रनाभे महासुरे । जगाम षट्पुरं वीरो नारायणमेवार्दितः ।
 निर्वर्हिते रिपौ तस्मिन् वज्रनाभे दुरासदे । अवतीर्णौ महात्मानौ हरी वज्रपुरं तदा ।
 लब्धप्रशमनश्चैव चक्रतुः सुरसत्तमौ । सान्त्वयामासतुश्चैव बालवृद्धं भयार्दितं ।
 इन्द्रोपेन्द्रौ महात्मानौ मन्त्रयित्वा महाबलौ । आयत्याञ्च तदात्वे च वृहस्पतिमतानुगा ।
 वज्रनाभस्य तद्राज्यं चतुर्द्धा चक्रतुर्नृप । विजयस्य चतुर्भागं जयन्तवनयस्य तु ।
 प्रद्युम्नस्य चतुर्भागं रौक्मिण्यस्य तु च । चन्द्रप्रभस्य ददतुश्चतुर्भागं जनेश्वर ।
 कोव्यश्चतस्रो ग्रामाणामधिकास्तां विशाम्यते । शाखापुरसहस्रञ्च स्कीर्तं वज्रपुरोपमं ।
 चतुर्द्धा चक्रतुस्तत्र संहृष्टौ शक्रकेशवौ । कम्बलाजिनवासांसि रत्नानि विविधानि च ।
 चतुर्द्धा चक्रतुर्वारौ वीर वासवकेशवौ । ततोऽभिषिक्तास्ते वीरा राजानो वासवाञ्छया ।
 देवदुन्दुभिवाद्येन नृप विष्णुपदीजले । स्वयं शक्रेण देवेन केशवेन च धीमता ।
 ऋषिवंशे महात्मानः शक्रमाधवनन्दनाः । विजयस्य प्रसिद्धैव गतिर्वियति धीमतः ।
 मातृजेन गुणेनापि माधवानां महात्मानां । अभिषिच्य जयन्तस्तु वासवो भगवान् ब्रवीत ।
 त्वयैते वीर संरक्ष्या राजानः समितिञ्जय । मम वंशकरोऽनैकः केशवस्य च योऽनघ ।
 अबध्याः सर्वभूतानां भविष्यन्ति मेमाञ्छया । गमनागमनश्चैव दिवि सिद्धं भविष्यति ।
 त्रिपिष्टपं दारकाञ्च रम्यां मेमाभिरचितां । दिशगजसुताब्जानां हयांश्चैवः श्रवोऽर्ज्यान् ।
 दक्ष्यैषां प्रयच्छस्व रथांस्त्वष्टृकृतानपि । गजवैरावणसुतौ शत्रुञ्चयरिपुञ्चयौ ।
 प्रयच्छाकाशगौ वीर शाम्बस्य च गदस्य च । आकाशेन पुरीं यातुं दारकां भैमरचितां ।
 आयातौ च सुतौ द्रष्टुं यथेष्टं भैमनन्दनौ । इति सन्दिश्य भगवान् देवराजः पुरन्दरः ।
 जगाम भगवान् स्वर्गं दारकामपि केशवः । धर्मासानुषितस्तत्र गदः प्रद्युम्न एव च ।
 शाम्बस्य दारकां यातासुते राज्ये महाबलाः । अद्यापि ताजि राज्यानि मेरोः पार्श्वे नृपोत्तरे ।
 स्थास्यन्ति च जगद्यावत् स्थास्यत्यमरसन्निभ । निवृत्ते मौषले युद्धे स्वर्गं यातेषु वृष्णिषु ।